

ПРОЄРУЧИЦЯ

Парафіяльний часопис храму Богородиці Пророчиці
Української Греко-Католицької Церкви

М. ТАЛПИН

ТРАВЕНЬ 2016 Р. Б. №13 (17)

Христос Воскрес

Дорогі в Христі браття і сестри!

Сьогодні у день Христового Воскресіння щиро вітаю Вас усіх з перемогою добра над злом, яке дарував нам Христос і ми є свідками цього.

Сьогодні у наших молитвах благаймо Воскреслого Христа, щоб дав перемогу нам, даруючи любов, мир, теплоту у наших відносинах, щоб ми побачили мир у нашій любій Україні та у всій українській діаспорі в Естонії.

Хай Христос, який відкрив вхід до своєї гробниці відкриє двері нашого серця. Щоб ми, відкликнувшись на Його голос, прийняли та впустили Воскреслого Христа до свого серця. Бо Він несе радість, Він несе мир, своєю смертю та Воскресінням Він запевнив наше спасіння та воскресіння.

Вірмо та надіймось на це і з певністю осягнемо.

о. Олег Поп'юк

Воістину Воскрес

5 чудес, які оживлять нашу віру в присутність Ісуса у Євхаристії

Ми віримо, що Ісус Христос воістину присутній у Євхаристії, хліб та вино після молитви священика стають Його істинними Тілом та Кров'ю. Історія Церкви знає численні чудеса, які підтверджують цю важливу істину нашої віри.

Загалом це 130 подій, пов'язаних із Євхаристією, які сталися у хвилини сумніву в істинній присутності Христа у Пресвятому Таїнстві, під час спроб профанації, а також як винагорода за віру й любов.

1) Чудо у Ланчано (VIIIст.)

Першим євхаристійним чудом вважається переміна Гостії та вина у шматочок людського тіла і кров, яке сталося у VIII ст. в монастирі Ланчано, в італійській провінції К'єті над Адріатичним морем.

У тамтешньому монастирі отців-василіан одного зі священиків мучили сумніви щодо присутності Христа під видами хліба й вина.

Напали на нього ці сумніви також під час Святої Меси, яку він служив. І тоді, щойно він закінчив вимовляти слова консекрації, Гостія стала живою плоттю, а вино — людською кров'ю. Кров скипілася в п'ять грудочок, а Тіло залишилося без змін. Ретельне дослідження чудесної Євхаристії було проведене 1970 року. Дослідники заявили, що Тіло є шматочком людського серця, без будь-яких слідів консервації.

2) Корпорал із Больсени (XIIIст)

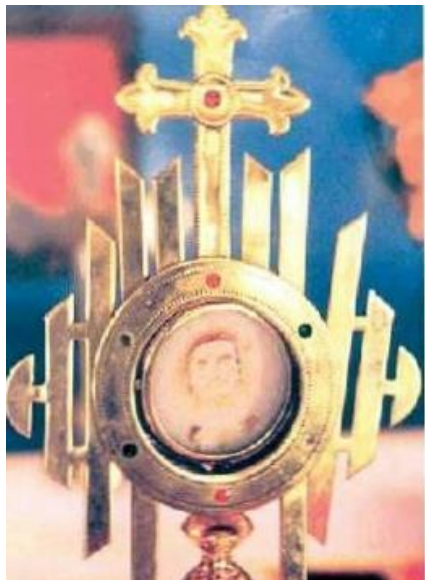
Священик, який мав сумніви щодо присутності Христа у Пресвятій Євхаристії, служив Месу в італійському місті Орв'єто. Одразу після Консекрації Гостія почала кровоточити, і краплі крові потрапили на корпорал (елемент літургійної білизни). У той час в місті перебував Папа Римський, і священик пішов до нього, аби визнати свій гріх.

Корпорал і сьогодні зберігається в Кафедральному соборі Орв'єто. Реліквію й досі оточують шаною численні вірні.

3) Євхаристійне чудо у Сантаремі (Португалія, XIII ст.)

Одна з мешканок Сантарема підозрювала свого чоловіка в невірності та вирішила вдатися до послуг ворожки, аби цьому якось зарадити. Ворожка сказала, що жінка має принести консекровану Гостію як плату за виконану роботу. Та вирушила до церкви св. Стефана, прийняла Святе Причастя та замість того, щоб ковтнути, загорнула Гостію в хустинку і рушила до виходу. Тієї ж миті Гостія почала кровоточити. Удома жінка помістила її у скриньку, над якою уночі побачила дивне світло, а на ранок вона пішла до храму та розповіла усе священикові. Гостія до сьогодні зберігається у місцевій святині.

Після відповідного церковного розслідування та ствердження, що це справді чудо, цю церкву було перейменовано у храм Святого Чуда. Закривавлену Гостію виставлено для споглядання.

4) Чудо із Чіраттаконама

28 квітня 2001 року під час Євхаристійної адорації у парафії Пресвятої Богородиці, що у місті Чіраттаконамі (Індія) на Гостії раптом з'явилося три червоних цятки.

Священик розгубився й помістив її у Дарохранительницю. Кілька днів по тому він витягнув Гостію і побачив, що на ній з'явилося ще більше червоних цяток, які утворювали обличчя чоловіка.

5) Гостії з Сієни (XVIII ст.)

14 серпня 1730 року, коли вірні брали участь у святі з нагоди надвечір'я урочистості Внебовзяття Пресвятої Діви Марії, злодії увійшли до церкви св. Франциска та викрали золотий киворій із кількома сотнями консекрованих Гостій.

Через два дні хтось помітив, що скринька для пожертв в одному з храмів переповнена чимось білим. Священики відкрили її й побачили викрадені Гостії, брудні та в павутинні. Їх очистили, наскільки це було можливо, помістили у новий киворій, повернули до церкви св. Франциска, щоб провести спеціальний покутний молебень та винагородити за зневагу, завдану зловмисниками.

Оскільки Гостії були брудними, священик вирішив їх не споживати. За деякий час усі побачили, що Гостії жодним чином не псувалися, а навпаки — залишалися свіжими. У такому стані вони зберігаються й до сьогодні.

Івана 6: 50-51. «Це ж хліб, що з неба сходить, щоб той, хто їстиме його, не вмер. Я - хліб живий, що з неба зійшов. Коли хтось цей хліб їстиме, житиме повіки. І хліб, що його я дам, це - тіло моє за життя світу.»

Слова Ісуса викликали в Його сучасників велике згіршення. Чому? З цього бачимо, що юдеї сприймали їх не символічно, а буквально. Для слухачів Ісуса не виникало сумнівів, що Ісус говорить не про символ свого Тіла, а про реальне своє Тіло, так само про реальну свою Кров.

Чому євреї так сильно бентежилися на ці слова? Не тільки через якісь «канібалістичні» асоціації. Річ в тому, що Закон Мойсея забороняє споживати Кров. Згідно Книги Левіт, в Крові міститься життя тієї чи іншої живої істоти. Кров також в Біблії є місцем, де знаходиться жива душа. Тому, коли Господь дає нам свою Кров, то прагне подарувати своє життя, життя, яке є в Ньому – Вічну участь в Любові Отця.

АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ ПРО СПОВІДЬ

Коли ж сповідаєшся, брате, то вже все скажи, усі рани душі відслони, усі мерзенні вчинки витягни на верх, хоч би вони десь на дні душі були закриті й від п'ятдесяти літ. А коли найдеш у своїй душі тяжкий гріх, коли найдеш гріх несповіданий, закритий зі страху чи зі стиду, то вже конечно поправ усі свої сповіді, скажи всьо, що лишень пам'ятаєш! Бо хто

знає, чи ця твоя сповідь не буде послідною в твоєму житті! Не знати чи дочекаєшся літа, чи діждеш Успення Богородиці.

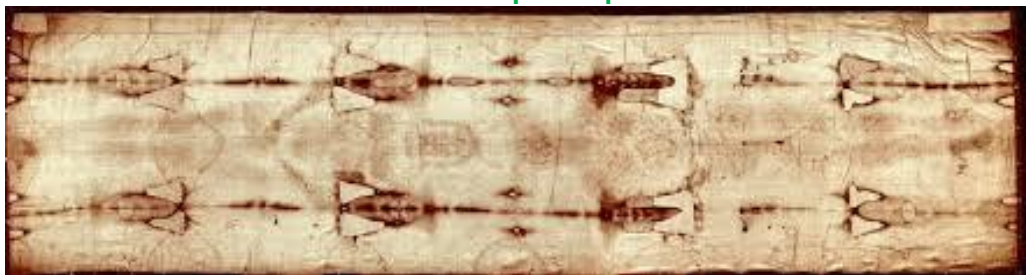
Свята Церква радить, напминає і просить причащатися і сповідатися бодай чотири рази в році, а приказує раз у рік. І хто того приказу не послухає, той тяжко грішить непослухом для Церкви і грішною байдужістю про своє спасення; той грішить проти самого себе; шкодить своїй душі; той поступає з своєю душею так, як чоловік, що давав би тілови трутину.

Чи не знаєш, що очищенням душі є покаяння? І що того покаяння потребує конечно душа? Чи не знаєш, що нерозкаяністю серця готовиш собі осудження в день Божого гніву - об'явлення справедливого суду Бога, що заплатить кожному по його ділам: добрим - вічним життям, а грішникам - гнівом і ярістю? Чи не знаєш, що то за страшна річ впасти в руки живого і загніваного Бога? Чому ж не користуєш з часу, як довго Боже милосердя кличе і запрошує тебе до покаяння? Чому ж не приступаєш до Престола благодати, щоб одержати те милосердя?

Може, ти цього і бажав би, може, й здаєш собі справу з того, якою цінністю є щастя супокійної та чистої совісті, а тільки боїшся, тільки не маєш відваги й не можеш рішитися. То чому ж не попросиш о потрібну для доброї сповіді покору і відвагу? Чи не знаєш, що "всяке даєніє благо і всяк дар совершен свише єсть?" - з неба? Попроси Господа Бога о дар покаяння, о дар доброї сповіді, о рішучу поправу життя і не переставай просити, аж випросиш собі те, чого тобі треба.

Із пастирського послання Митрополита
Андрея до вірних на Великий піст
1942 р.

ТУРИНЬСЬКА ПЛАЩАНИЦЯ - ФАКТИ

Туринська плащаниця — це лляне полотно прямокутної форми розміром 4,41 x 1,13 м. На полотні зберігається відбиток-зображення Ісуса після серії тортур, що закінчилися його розп'яттям. У 1578 році Святе Полотно перевезено в північно-італійське місто Турин, де знаходиться по сьогоднішній день.

1 Першим фактом, що однозначно свідчить на користь давнього близькосхідного походження Плащаниці, є сама тканина — лляне полотно, виткане зигзагом 3 на 1. Такі тканини виготовлялись на Близькому Сході, зокрема в Сирії протягом II — I ст. до Р. Х. і до кінця I ст. після Р. Х. і називались "Дамаск".

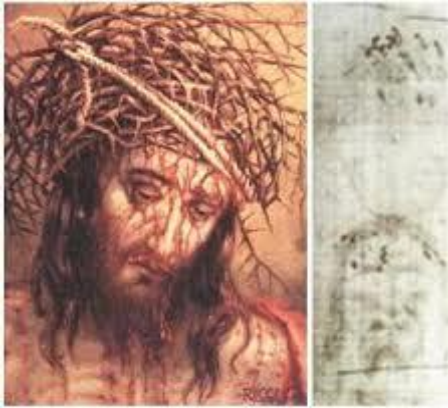
2. На користь древності Плащаниці свідчать відбитки монет, якими були накріті очі Покійного. Це дуже рідкісна монета, "лепта Пилата", яку карбували лише близько 30-го р. після Р.Х., на якій напис "імператор Тіберій" (TIBERIOU KAICAPOC), зроблено з помилкою: CAICAPOC. Монети з такою помилкою не були відомі нумізматам до публікації фотографії Туринської Плащаниці. Таким чином, характер тканини і відбиток на Плащаниці "лепти Пилата" дозволяє визначити її вік між приблизно тридцятьма роками та кінцем I ст. після Р.Х., що цілком вкладається в хронологію Нового Завіту.

3. Про давність Плащаниці свідчить і ретельне дотримання обряду римської страти через розп'яття та європейського похоронного ритуалу, які стали відомими в результаті археологічних розкопок лише останніх десятиліть. Особливою науковою цінністю є останки якогось Йоахана, про які детально описано в праці Дж. Вільсона. Цього в середні віки знати не могли. Деякі деталі в середньовіччя уявлялись по-іншому, зокрема, вбивання цвяхів не в долоню, як це зображено на іконах, в тому числі і в середньовічних, а в зап'ястя. Слід відзначити, що слід від цвяху на Плащаниці за формою та розміром точно відповідає формі і розміру цвяха, що зберігається в церкві Святого Хреста в Римі і, згідно з легендою, є одним з цвяхів, якими був розп'ятий Христос.

4. Вивчення складу пилка, зібраного з Туринської Плащаниці ботаніком Фреєм, який виступив з доповіддю в Альбукерці в 1977р., підтверджує перебування Святої Плащаниці в Палестині і перенесення її у Візантію та Європу.

В сполуках пилка переважають або власне палестинські форми, або форми, які зустрічаються поблизу Єрусалиму, а також в сусідніх країнах (39 видів з 49). Європейські форми репрезентовані поодинокими видами. Висновки Фрея цілком співпадають з історичними даними про переміщення Плащаниці.

5. Туринська Плащаниця і теологія. Рани, видимі на зображенні з

Плащаниці, добре узгоджуються з Христовими ранами, як зазначається у тексті Євангелій: побиття кулаками і удари в обличчя палицею, бичування, "коронування терням", пробиття рук (арамейською уад, що включає в себе зап'ястя і основу передпліччя) і ніг, проколення списом боку (правий бік, згідно з традицією) після смерті, витікання "крові і води" з рани з боку, ноги не зламані. Мак Неір стверджує, що таке точне узгодження важко

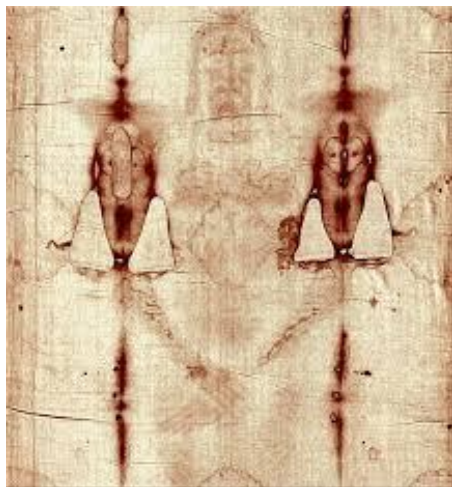
назвати випадковістю: "це мені здається марним, виглядає смішно витрачати час на суперечки... про ідентифікацію людини, що зображена на Плащаниці. На полотні зображено Ісуса Христа".

Віктор Тріон, д-р філософії, професор-асистент мікробіології і директор університетського Центру складних ДНК, дослідив ДНК однієї так званої "краплі крові" з двох різних мікроскопічних зразків Плащаниці. Він відзначив віддалений зв'язок з трьома різними людськими генами, застосовуючи ланцюгову реакцію полімерази, за якою можна визначити частинки двострічкової ДНК. Професор Тріон при вивченні клейкої стрічки, що містила частинки засохлої крові з Плащаниці, без вагань підтвердив, що у зразку є людська кров, яка містить Х та Y-хромосоми. Другий фрагмент показав такий самий результат – кров належала чоловікові. Крім того, кров'яні частинки досліджені під мікроскопом, виявлено навіть білірубін, який, як відомо, виділяється під час сильного стресу, яким і було катування Ісуса.

Отже, кров'яні плями на полотні є не пігментом, а реальною кров'ю. Крім того, встановлено, що плями крові були на полотні перед утворенням зображення. Працюючи незалежно з великою кількістю зразків волокон з кров'ю, патолог Байма Болон, вживаючи імунохімію, довів вірність знахідок Геллера та Адлера та ідентифікував групу крові – АБ.

В результаті досліджень у 1976 році чуда в Ланчано (Кьєті), яке відбулося під час Таїнства Євхаристії дванадцять століть тому, кров, у яку перетворилося вино, була визначена як справжня людська кров саме групи АБ. Важливо, що знайдено також велику концентрацію білірубіну, який утворюється внаслідок катувань.

Таким чином, на підставі сукупності всіх даних, коротко викладених у п'яти пунктах, вік Туринської Плащаниці датується дуже чітко: від 30 до 100р. до Р.Х.; її близькосхідне походження не викликає сумнівів. Як встановила судово-медична експертиза Плащаниці, на тілі Померлого було багато прижиттєвих кривавих ран від тернового вінця, від побиття бичами та палицею, а також посмертні виливи від пробиття списом, який вразив, на думку лікарів, плевру, легеню та пошкодив серце. Крім того, є сліди виливу крові в момент зняття з хреста і покладення Пречистого Тіла на Плащаницю.

Страшні сліди тілесних страждань чудом зберегла на собі Свята Плащаниця. Христа багато били. Били палками по голові, перебили перенісся. Вивчаючи Плащаницю, вчені навіть змогли вивчити товщину палиці, яка пошкодила Страждальцю ніс. Завдяки судово-медичній експертизі ми знаємо про муки Ісуса Христа навіть більше і детальніше, ніж про це розповідається в Євангелії.

Його били й бичами. Як свідчить Плащаниця, бичували два воїни: один високого зросту, інший трохи нижчого. Кожен бич в їхніх руках мав п'ять кінців, в яких були зашиті тягарці, щоб плітки міцніше охоплювали тіло, а зриваючись з нього, рвали шкіру. Як вважають експерти, Христа за підняті руки прив'язали до стовпа і били спочатку по спині, а потім по грудях та животі. Коли закінчили побиття, на Ісуса Христа поклали важкий хрест і наказали його нести на місце, де мало відбутися розп'яття — Голготу.

Плащаниця зберегла глибокий слід від важкого бруса хреста на правому плечі Христа.

Христос, фізично втомлений та знесилений, не раз падав під тягарем Своєї ноші. Під час падіння розбив коліно і важка балка хреста вдарила Його по спині та ногах. Сліди цих падінь та ударів збереглись, за свідченням експертизи, на тканині Плащаниці. Судові експерти-медики зробили висновок, що менше ніж через сорок годин посмертний процес припинився, бо в іншому випадку збереженість плям крові, лімфи і т.д. була б суттєво іншою: на сорокову годину зіткнення всі відбитки розплились би, — їх неможливо було б упізнати. З Євангелії ми знаємо, що Христос воскрес через 36 годин після Свого поховання.

Криміналісти та медики звернули увагу на те, що тіло Розп'ятого легко відділилось від усіх кров'яних згустків, від усіх затвердінь сировиці і навколосерцевої рідини. Натомість кожний лікар, кожна медична сестра знають, як важко відокремити бинти від присохлих ран. Зняття пов'язок — це дуже важкий та болючий процес. Ще донедавна перев'язки вважались страшнішими за саму операцію. Христос же вийшов з Плащаниці, навіть не розгорнувши її. Він вийшов з неї так, як після Воскресіння проходив крізь зачинені двері. Камінь від гробу був відвалений не для Христа, а для того, щоб в гріб могли ввійти мироносиці та учні Господа.

У 1898р. в Парижі проходила міжнародна виставка релігійного мистецтва. На неї привезли Плащаницю з Турина, як погано збережене творіння давніх християнських художників. Плащаницю повісили високо над аркою, а перед закриттям виставки вирішили сфотографувати. 28 травня археолог і фотограф-аматор Секондо Піа зробив дві фотографії. Один негатив виявився зіпсутим, а другий, розміром 60 x 50 см, ввечері того ж дня він занурив в проявник і заціпенів: на темному фоні негативу виявився позитивний фотографічний портрет Христа Спасителя — Обличчя з неземним виразом краси та благородства. Всю ніч просидів Секондо Піа в благовійному спогляданні, не відводив очей від портрету, що так несподівано явив йому в його домі Христа Спасителя.

Наша віра не в Плащаниці, не в раціональному знанні, а в серці, в благоговінні та духовному досвіді. "Щасливіші ті, які, не бачивши, увірували". Плащаниця потрібна для Томи невіруючого. А для того, хто відкидає Бога, вона — неприємна скабка, про яку потрібно забути. Були й люди, які вимагали припинити публікацію матеріалів про Туринську Плащаницю. Коли ми, на урочисте великоднє привітання "Христос воскрес" відповідаємо "Воістину воскрес", то засвідчуємо своє вірування, а в піснеспівах "Воскресіння Христове бачивши" свідчимо про свій релігійний, духовний досвід. Він в нашому богослужінні, наших молитвах та житті, Він — в Таїнстві Святої Євхаристії.

У квітні для прихожан парафії Храму Богородиці Троєручці УГКЦ та усіх бажаючих були проведені майстер-класи з писанкарства.

Парафіяльні оголошення

14 травня 2016 року у храмі Богородиці Троєручці відбудеться **зустріч громад міст Риги і Таллінна**, темою зустрічі буде - БОГОРОДИЦЯ.

У зустрічі також візьмуть участь отці-васильяни з Вільнюса, які привезуть на почитання мощі св.апостола Петра.

12:00 – Свята Літургія

13:30 – Спільний обід

14:00 – Зустріч громад

15:00 – Екскурсія по старому Таллінні.

Всесвітній день молоді у Кракові та зустріч Папи Франциска з молоддю з 26 по 31 липня 2016.

Реєстрація: www.katoliku.ee

Сайт дня молоді:

<http://www.krakow2016.com/>

Літній табір - канікули з Богом

Запрошуються діти віком - 7-16 років на духовний табір, який відбуватиметься з 27 червня по 1 липня 2016р.

Прохання зголошуватись до 1 червня.

Проща та Форум українських мігрантів Європи до Фатіми.

Проща українських мігрантів Європи до Фатіми. Молитовне намірення:

«Мир в Україні та у світі».

Місце і дата: Фатіма (Португалія), 21-23 жовтня 2016 р.Б.

Реєстрація учасників до 31 травня 2016.

Розпорядок Богослужінь

Таллінн

Пн.-Пт. – 09:00 Служба Божа **Неділя – 10:00** Служба Божа

Кожної суботи о 10:00 недільна школа для дітей

Кожної останньої неділі місяця недільна школа розпочинається в **неділю о 10:00** Святою Літургією. Після Літургії майстер-клас 12 страв на святый вечір, кожного разу нова страва.

Кожної п'ятниці о 19:00 – Біблійні читання для молоді

Тарту

Кожна друга неділя місяця **16:00 - Служба Божа**
(Костел Непорочного зачаття Пресвятої Діви Марії вул. Veski 1-1A).

Кожна остання субота місяця **16:00 - Катехазация для дітей**

Пильва

Кожна остання субота місяця **12:00 - Служба Божа** (Лютеранський храм)

Привітання з днем народження

Щиро вітаємо наших прихожан, що святкують своє день народження у травні: Галина Чепіль, Наталія Чепіль, Леся Загоруйченко, Андрій Витвицький, Богдан Черепаша.

Хай Господь завжди благословляє і дарує здійснення всіх Ваших мрій та сподівань. Многих Вам та Богом благословених літ.

Видавець: Храм Богородиці Троєручці, УТКЦ. Відповідальний: о. Олег Поп'юк. Часопис видається на правах внутрішнього розповсюдження. Редакція не несе відповідальності за точність фактів, власних імен, цифр та інших даних. Адреса: Laboratooriumi 22, Tallinn 10133 Тел: +372 583 52 562; e-mail: oleg.popiuk@gmail.com; www.ugcc.ee